

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
TIPOGRAFIA ACADEMIEI ROMÂNE
26. — Strada Academiei, — 26.

ADMINISTRATOR-RESPUNZĂTOR
I. MARIAN.

PREȚUL ABONAMENTULUI :
Pe an Lei 15
Pe 6 luni > 8

BASMUL CELOR DOI POMI.

Odinióră, în România,
Crescuse pomul cel roditor,
Falnic ca bradul, purtând trufia,
Purtând trufia unui popor!

Cu el venise și fericirea,
Ródele sale avură spor,
Căci ne-aū dat viața, ne-aū dat unirea,
Ne-aū dat unirea unui popor!

Șapte-ani trecură... Găđii pun umér,
Și-un vânt rėstórnă pomul ușor,
Dicēnd că șapte'í fatalul număr,
Fatalul număr la un popor!

Iar grădinarii planul combină.
Si'n depărtare, plecând cu zor,
Aduc sēmānța fórte străină,
Fórte străină d'acést popor!

Adusă'n țară și-al națiunei
Sânge scurgēndu'l fără de dor,
Ne dete pomul corupțiunei,
Corupțiunei la un popor!

Șapte-ani trecură... și șapte încă,
Și-alții vor trece în urma lor,
Căci buruiana stă ca o stâncă,
Stă ca o stâncă peste popor!

Vēntul să'l bată, ploaia să tórne,
Puterea'l ține, îngrozitor.
Nu e nădejde ca să'l rėstórne,
Ca să'l rėstórne acést popor!

Dar uraganul când crește tare
Orice 'ntălnesce rupe ușor;
Ast-fel ajunge în disperare,
În disperare bietul popor!

BIBICU.

CĂTRE CITITORI

Dificultățile,

pe care le întâmpină cine-va, când voesce să scótă o fóiă cu caricatură, sunt mari, de aceea și «Bobôrnacul» nu a putut apare Sâmbăta trecută, după promisie. Acum că suntem pe deplin arangiați în privința caricaturilor,

Promitem

că diarul va apare fórte regulat, de 2 ori pe săptămână și în raport cu încurajarea ce ni se va da de publicul cititor, vom face

tóte îmbunătățirile necesare, spre a putea corespunde în totul scopului nostru care este de a căștiya bani, dând bobôrnace și a amuza pe de altă parte pe lectorii noștri, căci

Bobôrnacul

n'a reînviat de florile mărului în Capitala României; el a fost chemat de evenimente, de lipsa completă a altei foi în această ramură și în sfârșit de dragostea ce o are pentru cititorii săi, pe care nu vrea să 'i lase să fie triști nici odată.

Diracțiunea.

NIȚICĂ POLITICĂ

Rėsboiul

va fi póte inevitabil la vară, în cazul când nu va fi pace. Acéstă scire o avem de la un colaborator al nostru, care a interviuwt pe delegatul sėrb de la conferința din Bucuresci, după ce a dat cu bobii. Acesta este și motivul că s'a scumpit și fasolea, pe tóte piețele din Europa, căci cunoscēndu-i-se forța sa explosivă, e de cređut că se va întrebuinta în locul dinamitei. În orice cas

Conferința din Bucuresci

merge cu o iuțelă surprindtore. Ea se

adună în ziua a opta a fie-cărei săptămâni și s'a comandat la fabrica de comestibile din Rusciuk uă cantitate enormă de cêră ca să sigileze tractatul de pace. Dificultatea stă într'aceia că delegații vorbind împreună, fie-care în limba lui natală, să înțeleg *d'a başca*. Se dice că se vor isprăvi toate daraverele în ziua când guvernul grec va trimite o ramură de *măslin*.

Trecând la

Politica internă

avem de înregistrat uă *lécă* de cutremur ministerial, care ca toate cutremurile n'a durat de cât câte-va secunde, cel puțin în imaginație, și a făcut să se vîndă diarele care aduceau *muşleoa*. Deja se comenta căderea în diferite moduri, dar noi credem că această telegrafică crisă a fost provocată numai și numai ca să se probeze veritatea gravurei noastre din numărul trecut. Altmintreli, nu avem ca să ne plângem într'un nimic de

Starea cea bună

în care ne aflăm și ca probă transcriem uă strofă de mulțumire :

Starea noastră este bună,
Căci guvernul în pârjol,
A pus chiar timbru pe lună
Și pe sôre monopol.

Calcavur.

COMEDII PE PERETE

Intréga lume ađi nu e
De cât uă comedie,
Vé rog, să nu 'ntrebați de ce,
Căci fie-care seie.

In orî-ce parte,-acelaș joc;
Veđi numai nisce cete,
Ce se 'nvêrtesc și fac pe loc
Comedii pe perete!

Un domn își prinde 'n adulter
Soția, cu un june,
Ce, pôte că e ofițer,
Saú vîndător d'alune!
Ea plînge... și într'un minut
Bărbatu'i dat pe bete;
El o sărută, c'a făcut
Comedii pe perete!

De mergi la bal invoioșat,
Să spuți la măscă logmale;
ndată te veđi întrebat
In pungă de-ai parale.
De ai și lor nu te opuți,
Te ia pe îndelete;
Aceste sunt, precum veđi spuți,
Comedii pe perete!

La Cameră, e mai ușor
Să veđi uă supărare,
Cum se transformă, 'n cetișor,
In bucurie mare.
Ministrii demisionând
Și-apoi primind regrete...
Revin nu nai de cât, făcând
Comedii pe perete!

Popórele, care sunt nici,
Nu pot face nimica,
Căci diplomații cei voinici
Le pot scutura chica.
Dar când auđi că s'au bătut
Cu atâta foc și sete,
Să scii că Bismark a făcut
Comedii pe perete!

Tiptil.

Z I G - Z A G.

Deputații provinciali

Un deputat, voind să plece pentru o ăi în orașul său, de ore-ce trenul e gratis, se deșteptă și se uită repede la ceasornic:

— Ei lucru dracului, exclamă cu furiă, sunt șase ceasuri și n'a venit încă să mă scôle, de sigur că am să scap trenul.

* * *

Bal mascat

Păcală se presintă costumat, în pajață, la camera și dă ghies să intre, cu toate că ușierii sunt foarte obraznici.

— Ai bilet, Domnule?

— N'am, dar am vedut că costumații intră fără bilet; adineaori vedui pe Schileru și pe Mucenic Dinescu intrând în costum țărănesc, eú, adică, de ce n'aș intra?

* * *

Cine ia măsură?

Croitorii, pe spinarea cocónelor,
Bătașii pe spinarea alegătorilor și
Miniștrii pe spinarea țerei!

* * *

Identitate do ocupații.

Un oficer și un popă trec pe stradă vorbind.

— Ii veđi, ăise unul, amendoi au aceeaș ocupațiune.

— Cum dracu?

— Unul este amantul nevestei celuilalt.

* * *

La tribunal.

Președintele. — Fiind-că ai luat parte la conflictul menționat, te osândesc la uă lună închisóre, cu drept de apel.

Prevenitul (cu aer de bucurie). Fără apel, Domnule Președinte, din contra, vă mulțumesc, căci tocmai luna asta trebuia să duc pe nevastă pe la baluri și în chipul acesta scap de uă sumă bunicică.

* * *

Termenul doliului

Uă dómna, cărei îi murise bărbatul de doué ăile, cânta la piano.

Sosind un domn îi ăise :

— Mă așteptam să te găsec tristă de tot pentru perderea soțului Dumitale.

— Ah! respunse dómna, pe un ton patetic, trebuia să vii erî să mă veđi.

* * *

Menagerie parlamentară

Doé *neregulate* staú în tribuna dómnelor, la vorbă, pe când deputatul *epuresc*, spasmodiază un spiciú.

— Aoleo, dragă, ăise una din ele, nu te uita la el, când vorbeșee, că te apucă gróza.

— Ei, aș, o brodiși, respunse cealaltă, eú am vedut lei de la Miss Cora și tot nu mi-a fost frică.

* * *

Căsătoria

Intre doi babaláci.

— Nu'ți insura pe fiu-téú așa de ténér, mai așteptă până s'o face mai cu-minte.

— Te incele, îi respunse celalt, căci dacă fiu-meú s'o face mai cu minte, nu o să vrea să se mai însóre niciuădată.

* * *

Esamen de religie.

O domnișórá, care o să ia bacalauratul, fuse întrebată la catechism, de profesorul de religie:

— Care e singura ta mângăere în viață și după mórte?

Fata se puse pe ris și nu voi să spună. Profesorul stăruí.

— Bin, ăise domnișóra, în sfârșit, de vreme ce trebuie să 'ți spuți: mângăerea mea este nenea Costică, fratele vecinei nóstre, care mi-a făgăduit că o să mă ia de nevastă.

* * *

Curiositățile ăilei

Óre-cine intră într'un cabinet, de lângă hale, și dă de un fragment de jurnal, pe care citindu'l, vede urmétórele :

Románu liber

redactor șef al părței veterinare : *P. Macri*.

— Iată un jurnal, ce s'ar putea căuta, dacă vitele ar sci să citescă.

Rapanghel.

CATASTIHUL TEATRUL.

Pygmalion,

este numele tragediei, care se jócă cu mult succes în Bazarul Universal, supranumit Teatru Național. Pentru prima órá criticii și publicul se simt mulțumiți de uă producțiune literară, care, ce e dreptul, nu lasă aprópe nimic de dorit. Cu toate astea, nu e nimic pe lume care să nu nască imitatori; așa, se aude că Nae Ulmeanu, a făcut un respuns acestei tragedii printr'o piesă intitulată

Abesalom,

în care va apare umbra lui Samson ținând falca lui Tudor Vladimirescu într'o mână și într'alta bâta autorului, pe care sunt încrustate aceste trei cuvinte cabalistice : *Mașir, Pașol, Huideo*, adică, cum ar ăice Baltazar : *Mane, Tekel, Fares*. După cum se vede această noă tragedie, care se va juca la moși, e plină de antichitate, tot ca și revista

Pașol,

unde se revizuesc toți anii, începând de la potopul lui Noe și până la 1886 inclusiv. Autorul pentru că în toate tablourile vorbesce numai de bâte, în care e destul de competente, s'a băgat și domnia sa în piesă, nici că se putea altfel. Nu ne îndoim că publicul Bucurescian, il va onora cu prezența dumnealui, căci în orî-ce caz, e mai bine să veđi bâtele pe scenă de cât pe spate. Să ne închipuim că asistăm

La prima reprezentație,

și, după obiceiul confratelui Claymoor, să spunem cine a fost : Dómna Toboc toaletă prázulie, garnisită cu catifea tricolor; Dómna Lăptaru, toaletă *crème* și scurteică culórea gușei porumbului; Dómna Vornicu cu o cațaveică pembea și cu mánuși ca sângele epurului etc etc. La fie-care scenă publicul a chemat pe autor ca să'i strige : Pașol!

Claytoor.

BOBARNACUL

FOAIE DE DISTRACTIE

SPANDURĂTORIA TRĂDAȚILOR.

Istorie adevărată,

ca acésta, nici că mai pôte să fie alta. Voiam să mă omor, fiindcă Sultânica sciū bine că mă încela. Prima mea idee a fost ca să beau uă soluțiune de chibrituri, dar fiindcă sunt cam bolnăvicios de stomac și sciam că un păhăruț cu acésta zémă 'mî-ar face mai rău de cât 15 halbe de bere, am părăsit gândul. Să'mî sbor creerii cu un revolver, lângă pórta ei! P'aci era să'mî sîrșesc țilele ast-fel, dacă nu mă gândeam că am să'i pățez ușa sêrmanei fete. Atunci am luat

Hotărîrea

ca să mă duc la un han, într'alt oraș, și să mă spânzur într'ua pădure, unde să nu mai dea nimeni de mine. Aci găsi uă chelneriță frumoasă, care mă întrebă ce voesc să mănânc. — Nimic. Mie nu 'mî-era sîme, fiindcă trebuia să mor. Nórtea fusei agitat și loviam în toți peretii, așa că am deșteptat pe toți pasagerii din otel. Înainte de a se lumina bine de ziua, căutai în tot locul și d'abia putui găsi

Un streang,

deslegându'l de la uă căruță ce se găsea în curtea hanului. Calul vedându-se deslegat, o luă la fugă și din fericirea mea la acésta oră dormia căruțașul, sau mai bine zis moțai, căci îl auđiam mormăind: D'ar fi în vis. Mergend spre pădure, mă gândiam la Sultânica, pe care o blestemam din fundul inimei. Pe urmă mă uitam la funie, care era cam plină de noroiu. Nu era funia ce dorisem eu. Putea să'mî murdăresc gâtul și mă găsiam vexat. Nu'si pôte cine-va închipui cum o ast-fel de contrarietate influențază asupra cursului ideilor nōstre.

Altă contrarietate,

avui tocmai în minutul când am ajuns la locul ce mi'l alesesem, ca prin instinct, pentru spânzurarea mea. Am fost surprins într'un chip neplăcut vedend că este ocupat de un altul. Era un personagi pe care nu'l vedeam la figură, dar care era tocmai ocupat ca să lege uă funie fōrte curată d'ua ramură, d'aceiaș ramură ce aș fi ales'o eu, fără îndoială, imediat ce aș fi vedut'o. Plin de mânie, m'am apropiat și am început cu personagiul necunoscut

Un dialog,

în modul următor.

— Ce aștepti acolo, Domnule?

— Ce te privește.

— Cređi că nu'ti pot ghici intențiunea.

— Chiar dacă voesc să mă omor, cred că asta nu pôte să intereseze pe nimeni.

— Să te omori! De ce?

— Pentru uă femeie.

— Pentru uă infamă!

— Domnule!

Sermanul neghiob, cugetaiū eu, vrea încă s'o apere. Toți amorezații sunt la un fel. Necunoscutul tăcea, atunci eu am început a'i da

Un consiliu :

Lasă'ti funia și du-te acasă. Mai târziu ai să'mi mulțumesci. Nu'ti crea singur regrete eterne, îi țișei cu insistență, — pôte fiindcă țineam să am locul lui. — După ce vei fi îngropat, vei regreta degeaba actul ce l'ai făcut. Va fi prea târziu. — Nu, voiū să mor, respunse necunoscutul. Nu scii ce mi s'a întâmplat. Femeia pe care o adoram, m'a trădat. La aceste cuvinte, simțeam uă asemănare între mine și el și tăcu. Dar ca să nu mă abat de la cele țise mai înainte începu iar a face

Uă pledoarie

contra hotărîrei sale. Fii cu minte prietene. Ce, te-ai gândit vreodată că o să fi mai bine tratat de cum sunt alții? Tōte femeile își înceală bărbații. Pe urmă ce'ti pasă, o să'ti găsești alta, mult mai frumoasă; femeii se găsec buluc. Începusem să vorbesc cu atâta înțelepciune, încât aveam uă plăcere ca să mă ascult singur. Continua: La ce te-ar putea duce sinuciderea? Femeia, ori are inimă, ori n'are. Dacă n'are, mōrtea D-tale nu o va face de cât să riđă și să se laude. Tōtă lumea o să riđă, o să te facă nebun. Deveniam elocinte, căci în acest moment simții că imi apăram

Propria mea cauză.

Tot ce 'i țiceam mî-aș fi putut țice și mie și eu le debitam prietenului meu, Tănase, căci imi spusese că'l chiamă Tănase. Il iubiam din tōtă inima. Puseseam atâta convingere în ideile mele, că peste un minut Tănase se lăsă să cadă în brațele mele țicându-mi: Fă din mine tot ce vei voi. — Bine, îi țisei atunci cu un profund suspin, care demască golul ce'l aveam în stomach, aidem să luăm

Dejunul,

la hanul unde sunt tras. Pofta de mâncare ne crescuse și mai mult, prin felurile de bucate fōrte bine pregătite și vinul binefăcător din localitatea unde mă găsiam. Când ne dilectam cu uă bucată escelentă de muschiū cu sânge și ne turnam un pahar de vin, ne uitam unul la altul și păream a ne țice: Vai, ce bună și dulce e viața! — Dacă nu te-aș fi întâlnit, imi țise Tănase, cu inima plină de recunoștință, acum aș fi fost mort. — Pe de altă parte eu cugețam: — Dacă nu l'aș fi întâlnit, acum nu era să mă mai aflu la masă. Peste un moment fusei silit a'i face și

Destăinuirea mea,

căci Tănase -mi țise: Scii prietene, că a trebuit să fie o întâmplare ne mai auđită, care să te aducă în pădure, pentru a ne întâlni? Tăcu. — Mă tot mir, continuă el, cine dracu te-a adus în pădure așa de dimință. Nu mai putui să tac și atunci îi spuseli că voiam să mă omor și eu... — Cum se numia femeia ta? mă întrebă Tănase. — Sultânica. Are ochii albaștrii și părul castaniū, un semn la sprâncena stângă. — Drace!... esclamă Tănase, tot aceiaș Sultânica m'a trădat și pe mine.

După acésta destăinuire, riseram cu hohot, și mai porunciram câte-va sticle de vin, până când am rămas morți... beți.

Cartaboș

PARTEA RECREATIVA

Nr 6. Enigmă

Când nu eram pe lume
Și nu 'mî sciați de nume,
Era amar de voi,
De bieți cai și boi.
Părinți'mî într'o olă
Născură și la școlă
Fiind dresați mereu,
Făcură să nasc eu.
D'atunci în lumea mare
Mă duc, încet saū tare,
Nu sunt vre'un împărat,
Dar sunt fōrte ciudat,
Căci lumea n'o stimez.
Ci 'n clase o-aranjez
Dup'a lor avuție;
Cât ved că imi dă mie

* * *

Nr 7. Artmogrif.

1. 2. 3. 4. 5. 6 Uă capitală din Europa.
3. 2. 5. 6. Uă afinitate
1. 6. 5. 6. Un erou al lui Biron
6. 5. 2. 3. Nume biblicū

* * *

Nr 8. Șaradă

Partea 'ntăia să 'ntălesce
La cel ce silabisasce;
Partea-a doua o găsiți
Într'un cântec, care 'l scii.
Restul este un ministru,
Ce-a pus timbru pe registru;
Tot e un jrnal ce are
Mic format și nume mare!

* * *

Nr 9. Cuvânt romboidal

Vertical și orizontal: Rândul I e o exclamațiune; al doilea o plantă; al 3-lea uu organ al ființelor; al 4-lea Un mare general; al 5-lea o bună calitate, al 6-lea un pronume; al 7-lea un verb.

* * *

Nr 10. Metagramă.

Sunt un riu în Europu; schimbă mereu litera întăia și vei avea: un semn dn bogăție, o figură geometrică, un nume fōrte usitat, ceva care o să 'ți atingă urechia etc.

Nr 1. Deslegări

16	3	2	13
5	10	11	8
9	6	7	12
4	15	14	1

Nr 2. *Si-bila*; — Nr 3. *România, Episcop, Golgota, Elen, Sumatra, Târg, Reni, Alicante, Inel, Note*; — Nr 4: *Pianu*; — Nr 5: *Fer, Eco, Rom*.

Aū deslegat bine următōrele persōne :

D-na Zoe Calomfirescu, — D-nii Alex. G. Ionescu, — Ión T. Degeanu, — Leonida Colescu, — A. Marinescu, — George Zarra, — Dim. D. Chirca, — G. Calomfirescu, — Bucuresci, — Const. I. Tudor, Iași. — Paul Herman, — D. Vasiliu, — Movilă Juarez, Bacău.

Dr. URECHIE

DE LA FACULTATEA DIN PARIS

Consultațiunī : Marția, Joia și Sâmbăta, de la 12 ore până la 2 ore 'ore p. m.
Strada Știrbey-Vodă Nr. 66.

BASMUL CELOR DOI POMI (Explicatia pag. 1)